

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD
ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
A GERMANIEI, AUSTRIEI ȘI LUXEMBURGULUI
CABINETUL MITROPOLITULUI † SERAFIM JOANTĂ

**Mesajul Părintelui Mitropolit Serafim la înmormântarea domnului
Gheorghe Pătrunjel**

Nr. 448 /15.04.2024
Nürnberg

Preasfinția Voastră, îndoliată familie,
cinstiți frați și surori întru Domnul,

am aflat cu durere de trecerea la cele veșnice a robului lui Dumnezeu Gheorghe Pătrunjel, tatăl Preasfințitului Părinte Sofian, care ne este alături de peste douăzeci de ani în slujirea arhierescă în Germania, tatăl maicii Elisabeta de la Mănăstirea „Sf. Siluan Athonitul” din München și tatăl lui Mihai și al Rodicăi, bunic, rudenie și prieten al multora.

Orice despărțire este dureroasă, cu atât mai mult despărțirea de părinții care ne-au născut și crescut cu multă osteneală și jertfă. Dacă la înmormântarea mamei Preasfințitului Sofian, în urmă cu 17 ani, am putut participa și eu, acum la înmormântarea tatălui sunt împiedicat să vă fiu alături. Totuși sunt împreună cu smerita mea rugăciune cu toți cei ce vă rugați în aceste momente grele. Singură rugăciunea îi unește pe oamenii, indiferent de distanțele care-i separă. Și singură rugăciunea ne mângâie pe toți în momentele dureroase ale vieții.

Pe lângă asigurarea rugăciunii, aș dori să vă pun la inimă și un cuvânt de nădejde pe care l-ați auzit chiar la slujba înmormântării. Noi creștinii „*nu ne întristăm ca ceilalți care nu au nădejde*” (1 Tesaloniceni 4, 13). Plângem și noi pe cei adormiți, dar plânsul, care este expresia dragostei, nu ne sfâșie, ci ne ușurează, ne mângâie, tocmai pentru că este împreunat cu nădejdea că ne vor reîntâlni în rai. Nădejdea este virtutea care trebuie să ne însoțească toată viața, zi de zi și ceas de ceas. Nici o clipă nu trebuie să cedăm deznădejzii, să ne pierdem curajul de a lupta împotriva păcatului și greutăților vieții.

Moartea înseamnă sfârșitul vieții pământești, dar și intrarea în pacea Domnului, în raiul bucuriei veșnice, în viața cea fericită împreună cu Maica Domnului și cu toți sfinții. Tot la slujba înmormântării auzim cuvintele: „*Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de*

odihnă”. Și cântăm: „Cu sfinții odihnește, Doamne, sufletul robului Tău adormit”. Așadar ochii ne lăcrimează pentru pierderea unui tată, unui bunic, unui prieten, iar duhul nostru se bucură de câștigarea unui rugător în ceruri, care-și va continua pentru totdeauna rugăciunea pentru noi, așa cum a făcut-o și până acum.

Ne rugăm bunului Dumnezeu să ierte toate greșelile, cele de voie și cele fără voie, ale robului său Gheorghe. Niciunul dintre noi nu este fără păcat, dar cu mila Domnului, noi, cei păcătoși, avem puterea de a mijlocii înaintea lui Dumnezeu iertarea pentru cei plecați, dacă îi pomenim în rugăciuni și facem milostenie. Astfel, arătăm cât de mult îi iubim. Prin dragostea noastră arătăm că moartea este învinsă.

Împreună cu părinții și maicile obștii noastre de la Centrul Mitropolitan din Nürnberg, precum și cu preoții și credincioșii Arhiepiscopiei noastre, ne rugăm Mântuitorului Hristos, Cel Înviat din morți, să odihnească sufletul robului Său Gheorghe în Împărăția Sa, unde nu este durere, nici întristare nici suspin și să mângâie familia îndoliată și pe toți care sunt întristați de plecarea lui dintre noi.

Veșnica lui pomenire!

Mitropolitul Serafim